

«МОЛОДЬ КРЕМЕНЕЧЧИНИ» - УДІЇ

СПІВПРАЦЯ – ШЛЯХ ДО УСПІХУ

Перший день лютого став знаменною датою для громадської організації «Молодь Кременеччини». За сім днів до річниці діяльності між ГО «Молодь Кременеччини» (голова Сергій Колісецький) та Кременецькою міською радою (міський голова Олексій Ковальчук) був підписаний меморандум про співпрацю.

Документ передбачає проведення комплексу заходів, серед яких — підвищення правової свідомості громадян, сприяння забезпеченню високого рівня освіти та професійного росту молоді, спортивного рівня підготовки та підвищення загального культурного рівня, створення умов для відкритого спілкування та обміну досвідом між учнями, студентами та фахівцями з питань культури та спорту, науки, екології, соціального забезпечення, економіки, політики, інформаційних технологій та інших, а також патріотичне виховання, стимулювання соціальної і політичної активності молоді, формування об'єднань, клубів за інтересами, визначення пріоритетів інтересів молоді і реалізація їх на практиці, розвиток організаторських здібностей тощо.

До слова, співпраця ГО «Молодь Кременеччини» та Кременецької міської ради розпочалася ще у минулому році, а тепер вийшла на новий, документально задекларований рівень, і, сподіваємось, сприятиме розвитку громадського руху на Кременеччині.

Також наголосимо, що початок відліку діяльності громадської організації «Молодь Кременеччини» припадає на 8 лютого. Щиро вітаємо цей чудовий колектив на чолі з енергійним, креативним, ініціативним і невтомним головою Сергієм Колісецьким і бажаємо надійної підтримки, нових проектів, пошуків і успіхів у вирішенні непростих і нелегких проблем, які хвилюють нинішню молодь.

НАВЧАННЯ – ЗАВЖДИ У ТРЕНДІ

Одразу після підписання меморандуму з міським головою Кременця голова ГО «Молодь Кременеччини» Сергій Колісецький став учасником тренінгу «PR та фандрайзинг громадських організацій», який відбувся в місті Києві.

Протягом першого дня учасники знайомились зі і виявлялися надскладними, розглядали модель трьох кіл, тобто визначали місію, візію та цілі своїх ГО.

Другий день розпочався із казки про Кирила Кожум'яку. Продовженням стали вправи на фандрайзинг, а згодом — розгляд стратегічних

комунікацій, запропонованих досвідченими тренерами.

Третій день був напруженим та цікавим: робота з медіа, інтернет-виданнями та facebook, події, флешмоби та інші PR-інструменти.

На завершення всім учасникам вручили Сертифікати про проходження тренінгу.

ФОРУМ АКТИВНОЇ МОЛОДІ

Активісти ГО «Молодь Кременеччини» Аліна Сиротюк і Неля Форгель відвідали Форум активної молоді, який проходив у Львові. Дванадцять спікерів, велика кількість однодумців, які горять тією ж ідеєю, неймовірне місце для знайомств та обміну думками...

День розпочався з інформаційної та мотивуючої промови віце-ректора Українського Католицького Університету Мирослава Мироновича, який, незважаючи на стан здоров'я, порадив учасників своєю присутністю. Також активісти мали змогу перейняти досвід створення проектів у ще одного особливого спікера — Наталії Бордун. Ну і варто подякувати за неймовірну кількість ідей усім, хто ділився своїми думками: Івану Вережаку, Ірині Моряк, Тарасові Матвію, Олегу Дорку, Наталії Пілі, Наталі Сербин, Ірині Яремчук, Романові Лозинському, Ярині Сороці, Галині Батюся та Дмитрові Зазуляку.

Після таких заходів хочеться працювати та творити щось нове.

Щира подяка Українській Галицькій партії за організацію такого форуму. Надіємось, що активні люди зі всієї України ще не раз зустрінуться в такій дружній і мотивуючій атмосфері.

ПРО ЗМІНИ В ОСВІТІ ТА МЕДИЦИНІ

Голова ГО «Молодь Кременеччини», викладач нашого педагогічного коледжу Сергій Колісецький брав участь у регіональному форумі «Реформи медицини та освіти в житті кожного громадянина. Роль «Самопоміч» в процесі здійснення реформ», що відбувся у м.Тернополі.

Учасниками форуму були провідні спеціалісти області: голова Тернопільської обласної ради Віктор Овчарук та його заступник Любомир Крупа, начальник управління охорони здоров'я Володимир Богайчук, голова комісії обласної ради з питань охорони здоров'я Роман Свистун, головний лікар «Центру первинної медико-санітарної допомоги» у Тернополі Микола Медвідь, народні депутати України Олег Березюк і Тарас Пастух, Ірина Сисоєнко, директори міських шкіл тощо.

Обговорили питання формування мережі амбулаторій сімейної медицини, забезпечення медиків транспортними засобами для обслуговування пацієнтів тощо, що передбачає медична реформа, заповнення декларацій із лікарями.

У II платформі обговорили теми нової української школи, цінностей Української Хартії вільної людини як засобу розвитку об'єднаної громади й особливості післядипломної освіти педагогів.

Також відбулася презентація проекту Mozaik Education, який пропонує сучасний інструментарій для шкільних уроків у вигляді ілюстраційних, анімаційних і творчих презентацій. Обговорювали практичні методи застосування освітньої та медичної реформ на місцевому рівні, інтерактивні панелі як майбутнє шкіл, тобто все, на що заслуговують учні та студенти.

ЗІ СТУДЕНТСЬКОГО ШОДЕННИКА

ГОТУЄМОСЬ ДО РОЛІ ПЕДАГОГА

Марія ПАСЕВИЧ

Яка це чудова можливість — спробувати себе на практиці у роботі з дітьми! І саме цю можливість ти можеш використати в педагогічному коледжі. Адже ще будучи юними студентами другого курсу, які тільки відірвалися від батьківської домівки і спробували на смак доросле життя, ти поринаєш у шкільний вир. У тебе ще залишилися спогади про те, що зовсім недавно сам сидів за цими розмальованими партами. Та на цей раз ти в школі в новій іпостасі: сьогодні за тобою роль вчителя, і не простого, а класного керівника!

Саме на другому курсі я мала змогу проводити виховні години в школі. Це почуття можна передати! Перед першим виховним заходом цілий тиждень бігаєш із конспектами в руках за методистом, переправляєш кожному кому і думаєш, щоб все пройшло ідеально. Та не все буває так легко, як здається спочатку. При погляді на вчительське крісло і на цих активних діточок тебе починає охоплювати паніка. Та на допомогу приходить і класний керівник, і викладач-методист, і твої одногрупники, які підбадьорюють, дають корисні поради. Це спроба відкрити для себе світ вчительської професії.

І ось вже нарешті пройшло цих 30 хвилин хвилювання — і ти, з полегшенням заступаючи, відпускаєш дітей на перерву, тремтячими руками перегортаєш останні сторінки конспекту, очима шукаєш підтримки в очах методиста.

Це відбулося! Але це було лише першим кроком, першим хрещенням перед важкою дорогою становлення справжнього вчителя.

На третьому курсі тебе чекають нові випробування, адже ти маєш змогу проводити уроки за своєю спеціальністю. Тут ти стаєш вчителем-предметником, якого чекають діти у класі кожного тижня. І для дітей це ще більший стрес, ніж для нас, бо кожного тижня до них приходить новий учитель, кожен зі своєю манерою проведення уроків. Всі вони такі різні, але й водночас дуже схожі, бо бояться промовити зайве слово. Незвично, що кожен до тебе звертається на ім'я й по батькові. Та коли в кінці уроку діти з емоціями розповідають, як їм сподобався урок з новою вчителькою, в тебе наче виростають крила — і ти з гордо піднятою головою та випрямленою спиною ідеш коридорами школи.

У школі ми не тільки проводимо уроки, а й фотографуємося, жартуємо з дітьми, вчимося заповнювати журнал і просто один день відпочиваємо від пар.

Та надалі нас чекає одна з найприємніших практик за все навчання: ми стаємо вожатими-вихователями. Один місяць своїх літніх канікул ми проводимо в оточенні дітей в таборі. Це незабутні спогади, бо такого літа в тебе ще не було. Кожного дня ми проводили з дітьми ігри. До цього часу я не уявляла, яке ж різноманіття дитячих ігор!

А ці вечірні посиденьки, страхітливі розповіді та просто веселі жарти! Це було неймовірно! Літо, діти, табір... Всього три слова — і море емоцій! Та в тебе попереду — переддипломна практика. Цілий місяць ти в ролі вчителя! І часто це буває у рідній школі. Ти кожного дня ходиш в школу, кожного ранку збираєш конспект, який готував цілу ніч, — і лише на другий тиждень звикаєш до цього неймовірного ритму. А коли проходять останні дні, вже й не дуже хочеться повертатися на пари.

Після практики у тебе залишається море емоцій і безліч спогадів. А ще — веселі жарти і дуже багато фото. Ось такий тернистий практичний шлях проходить кожен студент, щоб стати справжнім учителем.

З ЛЮБОВ'Ю – ПРО ДРУГУ ДОМІВКУ

Студентське життя завжди було насичене неймовірними подіями, які ми будемо згадувати протягом усього свого життя із посмішкою і трохи з сумом. Та я думаю, що ніхто не зможе розповісти більше про радощі цього часу, ніж ті, хто живе в гуртожитку.

Так, саме з цим місцем пов'язані найяскравіші спогади нашої юності. І тільки той, хто прожив хоча б один день в «общазі», може зі мною погодитися.

Я завжди з радістю поринаю у спогади про свій перший день в гуртожитку. Це були просто незабутні миті мого життя. Ти можеш не знати кожного жителя по імені, але в будь-який момент можеш зайти у будь-яку кімнату і щось попросити.

До речі, напевно, саме таким методом харчуються наші сусіди, тому що їм завжди щось треба: то декілька шматочків хліба, то солі, то мийного засобу, який вони вже по звичці беруть у нас. За цілий день ти можеш привітатися з кожним, навіть не знаючи, як його звуть, але з упевненістю, що він тут живе.

Студентські роки — найкраща пора багатьох людей. Спогади про гуртожиток, друзів і вечірки гріють душу все життя. Студенти навіть придумали свою народну мудрість: «Той не студент, хто не жив у гуртожитку».

Гуртожиток живе своїм життям. Всі його мешканці — це одна величезна сім'я, де немає чужих, а є тільки свої і новенькі, яких приймають в цю сім'ю з розкритими обіймами.

Особливості життя в гуртожитку: знаєш напам'ять розклад змін вахтерів; побачивши перевірку на першому поверсі, біжиш сказати про це всім; піднімаючись по сходах, знаєш, що готують на другому чи третьому поверсі; можеш заснути під будь-який шум; вранці вже кожен з твого блоку знає неусталену чергу до умивальника; кожен в курсі особистого життя всіх сусідів, адже стіни дуже тонкі, а чуже життя цікавіше від будь-якого серіалу; навіть якщо ви не маєте радіо чи телевізора, то все одно будете знати все, що відбувається в країні, адже студентська пошта — сама поштова пошта у світі!

Життя в гуртожитку — це перші спроби самостійного вирішення дорослих проблем. Наш гуртожиток став для кожного рідним домом, куди завжди приємно повертатися після насиченого дня, де можна і відпочити, і весело провести час із друзями, і наполегливо працювати над собою, здобуваючи нові знання.

За всі роки проживання в цьому гуртожитку все стає наскільки рідним та близьким, що важко навіть усвідомлювати, що ці щасливі хвилини студентського життя колись закінчаться.

